

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma.: 14.Gf.40.084/2023/4.

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Bihari Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd

cím2

Az alperes:

alperes1 Zártkörűen Működő Részvénytársaság (cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Bohács Zsolt ügyvéd

cím4

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye

A fellebbezést benyújtó fél: felperes és alperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 36.G.42.220/2021/26-I

í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a másodfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára 84.043 (nyolcvannégyezer-negyvenhárom) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes pontosított keresetében az alperessel kötött érvénytelen kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását elsődlegesen akként kérte, hogy az árfolyamkockázat viseléséből eredő terhek 20%-át köteles viselni, mely alapján az alperesnek 332.189 forintot kell megfizetnie. Másodlagosan akként kérte érvényessé nyilvánítani a kölcsönszerződést, hogy a szerződéskötéskor irányadó, induló árfolyamhoz képest 20%-kal magasabb árfolyamig (170,59 forint/svájci frank) köteles viselni az árfolyamváltozásból eredő terheket, melyre tekintettel a fennálló tartozása 442.630 forint. Érvelése szerint az Európai Unió Bírósága (EUB) C-472/20. számú ítéletének (23) és (60) bekezdésében foglaltak alapján a fogyasztó abba a helyzetbe kell kerüljön, amelyben akkor lett volna, ha a tisztességtelennek ítélt feltétel soha nem létezett volna.

II.

[2] Az alperes a pontosított keresetre tett ellenkérelmében 25-35%-ban kérte meghatározni a felperes által a viselendő árfolyamváltozás mértékét.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a kölcsönszerződést érvényessé nyilvánította akként, hogy az árfolyamkockázat viseléséből eredő terhek 20%-át a felperes, 80%-át az alperes köteles viselni; ennek alapján kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 332.189 forintot. Kötelezte továbbá a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 310.389 forint perköltséget. Rögzítette azt is, hogy a felperes 317.207 forint elsőfokú eljárási illetéket és 422.953 forint fellebbezési illetéket, míg az alperes 20.247 forint elsőfokú eljárási illetéket és 26.997 forint fellebbezési illetéket köteles megfizetni az államnak. Az alperest kötelezte arra is, hogy 15.450 forint költséget az állam javára a Fővárosi Törvényszék előirányzat-felhasználási keretszámlájára a Fővárosi Törvényszék

Gazdasági Hivatalának felhívásában megjelölt módon fizessen meg, valamint megállapította, hogy 242.050 forint költséget az állam visel.

III.1.

[4] Határozatában a fellebbezés szempontjából releváns tényként megállapította, hogy a felperes mint adós és az alperes jogelődje (a továbbiakban alperes) mint hitelező között 2008. július 25-én svájci frank alapú kölcsönszerződés jött létre. A szerződés részét képező HIT/2006.05.31. elnevezésű üzletszabályzat (a továbbiakban: Üzletszabályzat) I.23. pontja szerint rendkívüli árfolyam eseménynek minősül az árfolyam szélsőséges mértékű (25%-ot meghaladó) növekedése a mértékadó árfolyamhoz képest, vagy egyéb, a Magyar Nemzeti Bank mint jegybank által foganatosított rendkívüli intézkedés (pl. intervenciós sáv eltolása, egyéb pénzügyi szabályok megváltoztatása), amely a forint árfolyamát a jövőben szélsőségesen befolyásolhatja. A kölcsönszerződés az alperes felmondása folytán 2016. december 21-én szűnt meg.

[5] A Fővárosi Ítéltábla 2021. november 4-én kelt 14.Gf.40.195/2021/6/II. számú rész- és részközbenső ítéletében a Fővárosi Törvényszék 2021. május 10-én kelt 2.G.40.055/2020/23. számú ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és kötelezte alperest, hogy 15 napon belül adja ki felperesnek a "n" forgalmi rendszámú, gépjármű típusú gépjármű törzskönyvét. Megállapította, hogy a felek között 2008. július 25-én megkötött szerződés érvénytelen. A határozat indokolása szerint az árfolyamkockázat valós tartalmáról (jellegéről és annak következményeiről) sem a finanszírozási kérelmek, sem a tájékoztatási ajánlat, sem a gépjármű finanszírozási tájékoztató, sem a kölcsönszerződés (Üzletszabályzat) nem tartalmazott megfelelő, világos és érthető tájékoztatást. Az alperes nem tett eleget az árfolyamkockázattal kapcsolatos, megfelelő tájékoztatás megadására vonatkozó kötelezettségének, ami az árfolyamkockázatot a fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezések semmisségét eredményezi, és az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 239. (2) bekezdése alapján a szerződés egészének érvénytelenségét vonja maga után.

III.2.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a régi Ptk. 237. § (2) bekezdésének idézését követően utalt a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.195/2021/6/II. számú rész- és részközbenső ítéletére, melyben a másodfokú bíróság meghagyta, hogy a folytatódó eljárásban az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás hiányából következő érvénytelenségre is figyelemmel kell a kölcsönszerződés érvénytelenségének jogkövetkezménye tárgyában döntést hozni.

[7] A fentiek meghatározása során ítélkezése alapjául elfogadta szakértői igazságügyi szakértőnek a felek által nem vitatott kiegészített szakértői véleményét, amely szerint, ha az árfolyam-különbözet 80%-át az alperes, 20%-át a felperes viseli, akkor 2018. április 23-án felperesnek áll fenn 332.189 forint követelése az alperessel szemben. Ha a felperes az árfolyamkülönbözetet a szerződéskötés napján fennálló árfolyamhoz (142,16 forint) képest

20%-kal növelt mértékig, vagyis 170,59 forint/svájci frankig viseli, az e fölötti rész tekintetében pedig az alperes terhére esik az árfolyamkülönbözet, akkor a felperest tartozás 2018. április 23-án 442.630 forint. A felek nem vitatták a szakértő megállapításait.

[8] A fentiek alapján a törvényszék következtetése szerint az elsődleges kereset alapossága esetén a felperes jogosult követelni 332.189 forintot az alperestől, a másodlagos kereset alapossága esetén viszont a felperes tartozik 442.630 forinttal.

[9] Az alperes eredménytelenül hivatkozott az Üzletszabályzat I.23. pontjára az EUB előzetes döntéshozatali eljárás keretében meghozott határozatai ismeretében. A jogkövetkezmények meghatározásakor ugyanis nem hagyható figyelmen kívül az EUB C-269/19. számú ítélete 29-31. pontjaiban foglalt iránymutatás. E pontokban az EUB azt hangsúlyozza, hogy a tisztességtelen feltételek bíróság általi módosításának főszabályként nincsen helye. Ezt a megállapítását azzal magyarázza, hogy fogyasztói szerződésben a tisztességtelen feltétel figyelmen kívül hagyása éri el azt a visszatartó erőt, amely megakadályozza, hogy a szolgáltatók ismételten alkalmazni kívánják a támadott feltételeket annak tudatában, hogy a bíróság a tisztességtelen feltételeket a szolgáltatók érdekei szerint módosítja.

[10] Az EUB C-472/20. számú határozatának 50. pontja szerint egy tisztességtelennek minősített szerződési feltételt főszabály szerint úgy kell tekinteni, mint amely soha nem is létezett, vagyis a fogyasztóra nézve nem fejthet ki joghatást. Ennélfogva egy ilyen szerződési feltétel tisztességtelen jellege bírósági megállapításának főszabály szerint azon jogi és ténybeli állapot helyreállítását kell eredményeznie, amelyben a fogyasztó az említett tisztességtelen feltétel hiányában lett volna. A 60. pont alapján, ha az eredeti állapot helyreállítása lehetetlennek bizonyul, a bíróság feladata gondoskodni arról, hogy a fogyasztó végső soron abba a helyzetbe kerüljön, amelyben akkor lett volna, ha a tisztességtelennek ítélt feltétel soha nem létezett volna.

[11] Az EUB hivatkozott döntései értelmében is az a helyes elszámolás, ha a felperes nem köteles viselni az árfolyamkülönbözetet, a szerződés érvénytelensége miatt bekövetkező egyensúlytalanságot kizárólag így lehet helyreállítani. A határozatok rámutatnak arra is, hogy fogyasztói szerződések érvénytelensége esetén figyelembe kell venni, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményének visszatartó ereje legyen, ami csak abban az esetben tud érvényesülni, ha az érvénytelenséget okozó feltételre a fogyasztóval szerződő fél jogot egyáltalán nem alapíthat. Ez azt jelenti az adott esetben, hogy az alperes nem követelheti felperestől az árfolyamkülönbözet meghatározott részének viselését, valamint azt sem, hogy a szerződésben meghatározott ügyleti kamathoz képest emelt mértékű kamatot fizessen. Éppen az okozná a felek közötti szerződéses egyensúly megbontását, ha az árfolyamkülönbözet bizonyos részét, vagy növelt mértékű ügyleti kamatot felperesnek viselnie kellene.

[12] A felperes mind az elsődleges, mind a másodlagos pontosított igényét úgy terjesztette elő, hogy az árfolyamkülönbséget bizonyos mértékben hajlandó viselni. A keresethez kötöttségre is figyelemmel ezért az uniós döntésekben kimutatható, fentiekben részletezett elszámolási elvekre tekintettel a törvényszék a felperesre kedvezőbb, vagyis az elsődleges keresetben előadott számítási mód alkalmazásával nyilvánította érvényessé a kölcsönszerződést.

[13] Az elsőfokú bíróság a perköltségről az 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 81. § (1) bekezdése alapján határozott, melynek során abból indult ki, hogy a pertárgyérték a 2.G.40.055/2020/11. számú keresetpontosításra figyelemmel 5.624.231 forint, mivel felperes ebben a beadványában még ilyen összegben kérte a szerződés érvénytelensége esetén marasztalni az alperest. A keresetét ugyan leszállította a 36.G.42.220/2021/18. számú beadványában 332.189 forintra, ennek azonban a részleges pernyertesség arányának meghatározása szempontjából nincs jelentősége, így a leszállított rész tekintetében a felperes pervesztesnek tekintendő. Mindezek alapján 6%-ban ($332.189/5.624.231 = 6\%$) tekinthető pernyertesnek.

IV.

[14] Az ítélet ellen felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

V.

[15] A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó részének megváltoztatását és az öt perköltség viselésére kötelező rendelkezések mellőzését. Érvelése szerint a pertárgy értéke – az 5/2013. számú PJE határozatra is figyelemmel – a szerződésben kikötött szolgáltatás értéke alapján 4.964.000 forint, ezért tévesen határozta meg a törvényszék azt 5.624.231 forintban. Ezt meghaladóan a perbeli szerződés érvénytelen és még túlfizetésben is van, mely alapján az alperes teljes pervesztességével zárult a per, ezért nem köteles perköltséget fizetni.

VI.

[16] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását, másodlagosan annak megváltoztatását és a másodlagos keresetnek megfelelő döntés meghozatalát kérte.

[17] Fenntartotta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok – különösen az Üzletszabályzat I.23. pontja – alapján 25-35%-os mértékű árfolyamváltozás terheit köteles viselni a felperes az árfolyamkockázatra vonatkozó megfelelő tájékoztatás hiányában is. Ennek megfelelően kérte meghatározni a felperes által viselendő árfolyamváltozás mértékét. Az ezt meghaladó mértékű árfolyamváltozás jelent ugyanis a felek viszonyában olyan jelentős egyensúlyvesztést, aminek kiküszöbölése indokolt, melyet eseti döntések is alátámasztanak

(Fővárosi Törvényszék 6.G.40.762/2020/24.; Győri Ítéltábla Pf.IV.20.071/2020/6.; Tatabányai Törvényszék 13.P.20.054/2017/125.). Az elsőfokú bíróság által alkalmazott elszámolással a felperes jogalap nélkül gazdagodik, amely ellentétes az 1/2010. (VI. 28.) PK vélemény 8. pontjában foglaltakkal. Mindezek okán álláspontja szerint indokolt a hatályon kívül helyezés a Pp. 252. § (2)-(3) bekezdései alapján.

[18] A másodlagos fellebbezési kérelme körében arra hivatkozott, hogy a Kúria Konzultációs Testülete 2019. június 19-i ülésén elfogadott állásfoglalásban szereplő II. módszertan az, ami alkalmas a felek közötti egyensúly megteremtésére, az megfelel a régi Ptk. 237. § (2) bekezdésének, illetőleg az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben foglaltaknak is. Az érvényessé nyilvánítás során ugyanis nem a teljes értékegyensúlyt kell létrehozni, hanem csak az aránytalanságnak azt a mértékét kell kiküszöbölni, ami már jelentőssé tette az értékaránytalanságot. Mindezek okán úgy kellett volna elszámolni, hogy a szerződéskötéskor irányadó, induló árfolyamhoz képest 20%-kal magasabb árfolyamig (170,59 forint/svájci frank) köteles viselni a felperes az árfolyamváltozásból eredő terheket. A törvényszék által alkalmazott elszámolás tehát téves és nem alkalmas a felek közötti értékegyensúly felbomlásának a kiküszöbölésére.

VII.

[19] A felperes fellebbezési ellenkérelmében kérte – a perköltségre vonatkozó fellebbezésével érintett rendelkezés kivételével – az elsőfokú ítélet helybenhagyását lényegében annak helyes indokai alapján.

VIII.

[20] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében bírálta felül.

IX.

[21] A fellebbezések nem alaposak.

X.

[22] Az alperes fellebbezése hatályon kívül helyezésre is irányult, az ítéltábla elsődlegesen ezt az indítványt vizsgálta, mert annak megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná.

[23] Az alperes eljárási szabálysértésként lényegében a bizonyítékok téves értékelését sérelmezte, amelyre azonban – a később kifejtettek szerint – alaptalanul hivatkozott. A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának egyéb okát nem jelölte meg, és az ítéltábla sem észlelt olyan hivatalból figyelembe veendő eljárási hibát, ami ezt indokolta volna, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

XI.

[24] Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetért, ezért azok megismétlése nélkül, a régi Pp. 254. § (3) bekezdése alapján utal a határozat helyes indokaira, azokat csak az alperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki a következőkkel.

[25] A Kúria a perbelihez hasonló tényállású ügyben hozott Gfv.VI.30.205/2023/2. számú döntésében részletesen kifejtette, hogy az érvényessé nyilvánítás eredményeként megvalósíthatók a 93/13/EGK Irányelv EUB által értelmezett célkitűzései az alábbiak szerint.

[26] Az uniós jogalkotó által a fogyasztói irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott cél arra irányul, hogy a felek közötti egyensúlyt akként állítsa helyre, hogy közben főszabály szerint fenntartsa a szerződés egészének érvényességét, nem pedig arra, hogy a tisztességtelen feltételeket tartalmazó valamennyi szerződést semmissé nyilvánítsa (C-472/20. sz. Lombard Pénzügyi és Lízing Zrt. kontra PN ügyben 2022. március 31-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2022:242, 54. pont; C-118/17. sz. Zsuzsanna Dunai kontra ERSTE Bank Hungary Zrt ügyben 2019. március 14-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2019:207, 40. pont; C-932/19. sz. JZ kontra OTP Jelzálogbank Zrt. és társai ügyben 2021. szeptember 2-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2021:673, 40. pont). A szerződési feltételek tisztességtelen jellegét megállapító tagállami bíróságok feladata egyrészt a nemzeti jog alapján meghatározni az ebből eredő jogkövetkezményeket abból a célból, hogy a szóban forgó feltételek ne jelentsenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve, másrészt értékelni azt, hogy az érintett szerződés ezen tisztességtelen feltételek kihagyásával is fennmaradhat-e (C-472/20., 53. pont; C-126/17. sz. ERSTE Bank Hungary Zrt. kontra Czakó Orsolya ügyben 2018. február 22-én hozott végzés, ECLI:EU:C:2018:107, 38. pont). {Gfv.VI.30.205/2023/2. számú határozat [51] bekezdése}.

[27] Az EUB a 2023. április 27-én magyar előterjesztésre hozott C-705/21. számú határozatában megerősítette azt a korábbi gyakorlatát, hogy a fogyasztói irányelv 6. cikke (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ha a nemzeti bíróság megállapítja a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződésben szereplő tisztességtelen feltétel semmisségét, e bíróság nem egészítheti ki a szerződést e feltétel tartalmának módosításával (C-705/21. 38. pont; C-269/19. sz. Banca B. SA kontra A.A.A. ügyben 2020. november 25-én hozott ítélet, , ECLI:EU:C:2020:954, 30. pont; C-482/13, C-484/13, C-485/13 és C-487/13. sz. Unicaja Banco, SA és Caixabank SA kontra José Hidalgo Rueda és társai és Caixabank SA contre Manuel María Rueda Ledesma és társai egyesített ügyben 2015. január 21-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2015:21, 31. pont) a fogyasztói irányelv 7. cikk (2) bekezdése által elérni kívánt hosszú távú, az ilyen szerződésekben foglalt tisztességtelen feltételek alkalmazásának megszüntetésére irányuló cél elérése érdekében (C-705/21. 40. pont; lásd ebben az értelemben: C-125/18. sz. Marc Gómez del Moral Guasch kontra Bankia SA ügyben 2020. március 3-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2020:138, 60. pont). {Gfv.VI.30.205/2023/2. számú határozat [52] bekezdése}.

[28] Az EUB két konkrétan megjelölt érvényessé nyilvánítási módszer tekintetében állapította meg az uniós joggal való összeférhetetlenséget (C-705/21. 41. pont), amikor kimondta, hogy a nemzeti bíróság nem orvosolhatja a szerződésnek az abban szereplő valamely kikötés tisztességtelen jellegéből eredő érvénytelenségét oly módon, hogy e szerződést érvényesnek nyilvánítja, és egyidejűleg módosítja annak pénznemét és az említett szerződésben rögzített kamatlábat. Másrészt az EUB – ugyan részletesebb indokolás nélkül – ugyancsak ilyen tiltott bírói szerződésmódosításnak tekintette a deviza árfolyamának maximálását (ez feleltethető meg a Kúria Konzultációs Testülete által kidolgozott elszámolási módnak), amelynek dogmatikai alapját az képezte, hogy a tisztességtelen mértékű árfolyamkockázatot nem lehet a fogyasztóra telepíteni, de az egyenértékűség követelményének megfelelően az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonásánál törekedni kell arra, hogy egyik fél se kerüljön a másikkal szemben aránytalanul kedvezőbb, illetve méltánytalanul súlyosabb vagyoni helyzetbe, más szóval meg kell akadályozni bármelyik fél jogalap nélküli gazdagodását. A jogkövetkezmények levonásának ezen elve kiolvasható uniós jogforrásból is, hiszen a 2014. február 4-én kelt, a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU rendelet módosításáról szóló 2014/17/EU irányelv (30) preambulum bekezdésére tekintettel megállapított 23. cikk (4) és (6) bekezdésében a 20%-os mértékű árfolyamkockázatot tekintette olyannak, mint amelyet a fogyasztó tájékoztatás hiányában is viselni köteles. Abból azonban, hogy az EUB a C-705/21. számú ítéletben egy ennek az elvnek megfelelő bírói rendezést is elvetett, az következik, hogy a jogkövetkezmények levonása során az EUB a hangsúlyt – a korábbi joggyakorlatában (C-212/20. sz. M.P. és B.P. kontra „A.” prowadzący działalność za pośrednictwem „A.” S.A. ügyben 2021. november 18-án hozott ítélet, ECLI:EU:C:2021:934, 69. pont; C-19/20. sz. I.W. és R.W. kontra Bank BPH S.A. és Rzecznik Praw Obywatelskich ügyben 2021. április 29-én hozott ítélet, ECLI:EU:C:2021:341, 68. pont; C-520/21. 77. pont) is megjelenő elv alapján – a szankciós jellegre helyezte át. Összegezve a fentiek: a nemzeti bíróság a tisztességtelen feltétel tartalmának megváltozását eredményező jogi megoldással nem jogosult helyreállítani az e feltétel okozta jelentős egyenlőtlenséget, mert e lehetőség sérthetné a fogyasztói irányelv 7. cikke által elérni kívánt hosszú távú célt, amely az ilyen szerződésekben foglalt tisztességtelen feltételek alkalmazásának megszüntetésére irányul [C-705/21. 40. pont]. {Gfv.VI.30.205/2023/2. számú határozat [53] bekezdése}.

[29] A fentiek alapján az alperes alaptalanul hivatkozott a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére és arra a fellebbezésében, hogy a törvényszék által az érvényessé nyilvánítás során alkalmazott – a felperes elsődleges kereseti kérelmének megfelelő – elszámolás sérti a régi Ptk. 237. § (2) bekezdésében és az 1/2010. (VI. 28.) PK véleményben foglaltakat, illetőleg azzal a felperes jogalap nélkül gazdagodik, melyből következően az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló jogorvoslati kérelme nem vezethetett eredményre.

XII.

[30] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék perköltséggel kapcsolatos döntésével is.

[31] A Kúria több precedensértékű határozatában is rámutatott (Gfv.VII.30.057/2020/2., Gfv.VI.30.246/2022/7.), hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezmények levonása iránti perben a pertárgyérték megállapítása során azt az összeget kell irányadónak tekinteni, amelyhez az alkalmazni kért jogkövetkezmény alapján a fél az állítása szerint hozzájut, illetve amely alól – tartozása részbeni fennmaradása esetében – mentesül. A felperes eredeti keresetében a szerződés érvényessé nyilvánítása körében – nem vitásan – 5.624.231 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mely marasztalás iránti igényét utóbb 332.189 forintra szállította le. Helytállóan mutatott rá arra is az elsőfokú bíróság, hogy a kereset leszállítása esetén a felperes a leszállított rész tekintetében pervesztesnek tekintendő. Mindebből következően helyesen állapította meg a pertárgy értékét 5.624.231 forintban és azt is, hogy az alapján a felperes 6%-ban tekinthető pernyertesnek.

[32] A fentiekből az is következik, hogy téves a felperes azon érvelése, hogy a perbeli szerződés érvénytelenségére és az alperes marasztalására tekintettel teljes egészében pernyertesnek tekintendő és ezért nem is köteles perköltség fizetésére.

XIII.

[33] A kifejtettetekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) szerint – annak helytálló indokai alapján – helybenhagyta.

XIV.

[34] A fellebbezések nem vezettek eredményre, így a felek a másodfokú eljárásban a saját fellebbezéseik tekintetében pervesztesnek, a másik fél fellebbezése tekintetében pernyertesnek tekintendők; a pernyertesség és a pervesztesség, illetőleg az előlegezett költségek között nincs számottevő különbség. Mindezekre figyelemmel az ítéltábla úgy határozott, hogy a másodfokú eljárás során felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

[35] A felperes köteles továbbá megfizetni az illetékfeljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt – 1.050.549 forint fellebbezési érték után számított – 84.043 forint fellebbezési illetéket a 6/1986. (IV. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. Tájékoztatja egyúttal az illetékfizetésre kötelezettet, hogy az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára történő megfizetés során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni

Budapest, 2023. szeptember 19.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.
előadó bíró
bíró